

SJEĆANJE NA MOG PROFESORA

NENAD FABIJANIĆ

U fragmentima vremena koje mu je darovano, osim jedinog stvarnog kontinuiteta, a taj je potomstvo, čovjek se zadovoljava mukom, bliskim tragovima, dodirima i utjecajima.

O profesoru Nevenu Šegviću, u svim boljim enciklopedijama i antologijama među ostalim sigurno piše da je rođen 1917. godine u Splitu i da je dvadeset i četiri godine kasnije diplomirao na Arhitektonskom odjelu Likovne akademije u Zagrebu u klasi profesora Drage Iblera. Tijekom studija radio je u ateliju meštra Ivana Meštrovića, a nakon rata rad na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu započinje kao asistent na Katedri za arhitektonske kompozicije. Istovremeno, u razdoblju od 1946. do 1956. predaje kao honorarni nastavnik "Arhitekturu, slikarstvo i kiparstvo" na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Godine 1956. izabran je za docenta na tadašnjem Tehničkom fakultetu, Arhitektonski odsjek; polučuje venia docendi na osnovu habilitacionog postupka. 1960. godine izabran je za izvanrednog, a 1972., dakle dvadeset godina unatrag, za redovnog profesora. Funkciju dekana obnašao je u dva puna mandata. Doktorirao je, naravno, na istom fakultetu 1978. godine obranom teze pod naslovom "Pristup arhitekturi".

U enciklopedijama se najčešće, nadalje, navodi zbir istaknutih arhitektonskih realizacija koje je projektirao, nadzirao i smišljeno koncipirao profesor Neven Šegvić: ulica Proleterskih brigada, Perstil i zapadna obala, Sorkočević i Excelsior ili Split i Trogir, Hvar i Vis, Zadar i Dubrovnik, Pelješac, Rijeka, Kumrovec, Zagreb. Svojim je liderskim doprinosom profilirao istaknutu generaciju sredine stoljeća u hrvatskoj arhitekturi.

I kako to s vremenom i samo kod nekih biva, nekad provokativne i polemične Šegvićeve realizacije i intervencije danas doživješe panegrike.

U arhivama su ostale skice, nerealizirani projekti, tekstovi i poruke. Želio je graditi u Zagrebu, Klisu, Mljetu, Zadru, Hvaru, Rabu, podno Marjana, u Sarajevu, Šibeniku, Trnju, Dotršćini, Gračanima, Žnjanu. "Nema sakrosantnog mjesta za intervenciju arhitekturom. Treba odmjeriti i znati. Jer ako ne umiješ – bolje ništa!" – govorio je. Uzornik pisane riječi, jasne i provokativne, pokretač i urednik časopisa

"Arhitektura" (1947-50.), brojnim je tekstovima profilirao našu stručnu publicistiku, a bio je savjetnik i moderador i posljednjih ratnih izdanja.

U svim je enciklopedijama navedeno da je za svoj zasluženi rad nagrađen najvišim državnim i profesionalnim nagradama. U rubrikama biografija pod Šegvić je navedeno još mnogo, mnogo toga. Dio je te biografije dijelio s mnogima od nas. Stojimo u podugačkom redu.

No, ni ti u jednoj enciklopediji nažalost neće pisati, da je bio redovni i zasluženi član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti!

Istina je, arhitektura je bila credo; poslanje, a Šegvić bi nas ispravio: "Bila je hir"!

Slažem se: "... nikad nije nudio svoje dogme i vizije, on je stvarao klimu, on je inspirirao, poticao, ali i korio, argumentirano poput Nestora. Njegova misao nikad nije sjekla, ona je uvijek imala pro i contra, uvijek je istraživala na svom putu kreiranja posebnosti u hrvatskoj arhitekturi. Diskursi koje je on vodio bile su arhetipske relacije Hrvatske s Evropom, Venecijom, Bečom" (Miće Gamulin).

Slažem se: "... nasuprot fascinacije 'posljednjom riječi' suvremenosti, osuvremenjivao je svojom interpretacijom podjednako hrvatsku renesansu kao i hrvatsku modernu arhitekturu" (Radovan Ivančević).

Bio je karakter specifičnog subjektiviteta, u njegovim je, međutim, obječajama bilo mjesta za sve nas. Aristokrat duha i cenzor besmisla – stimulirao je individualnost.

Raspet u svojoj intimi između

Gajeve ulice i Splitske rive

između stola u podrumu i broda

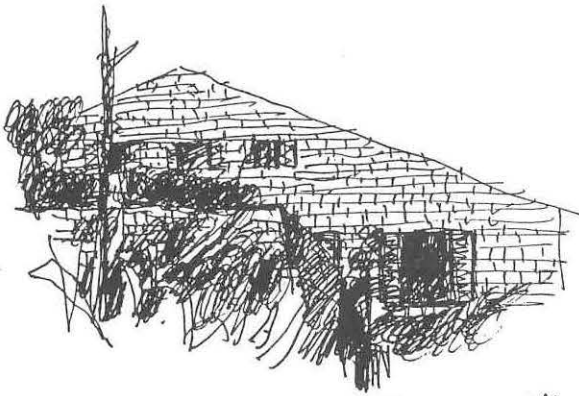
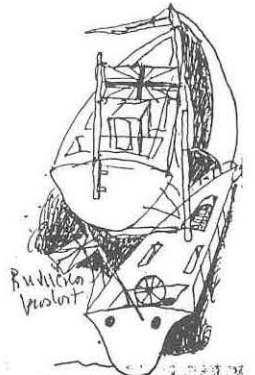
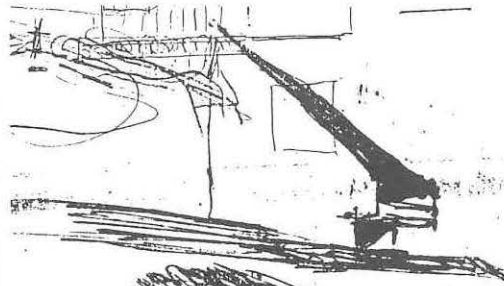
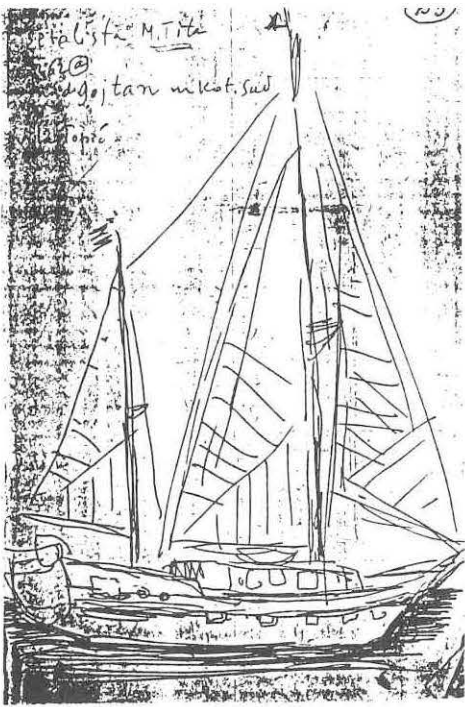
između Dioklecijana i Luj Kahna

između prošlosti i progresa

arhitekturu bi mislio provociranom sumnjom.

Kako bi sam rekao na predavanjima o svojim djelima: "Od ničega prema nečemu, ili vice versa", a jedan od njegovih polemičkih tekstova iz 1969. godine nosi i naslov "... Da ne bude nesporazuma...".

Ovim sam prilogom, ovdje i sada, mojom nesposobnošću sasvim sigurno i nedostojno opisao i pojednostavio cijeli jedan život – život jedne persone. Ta bi ambicija, uostalom bila pretjerana. U pomoć mi i sada prilazi Šegvić. E, pa da ne bude nesporazuma! Citiram omiljen Šegvićev – Tinov stih.

112 met.

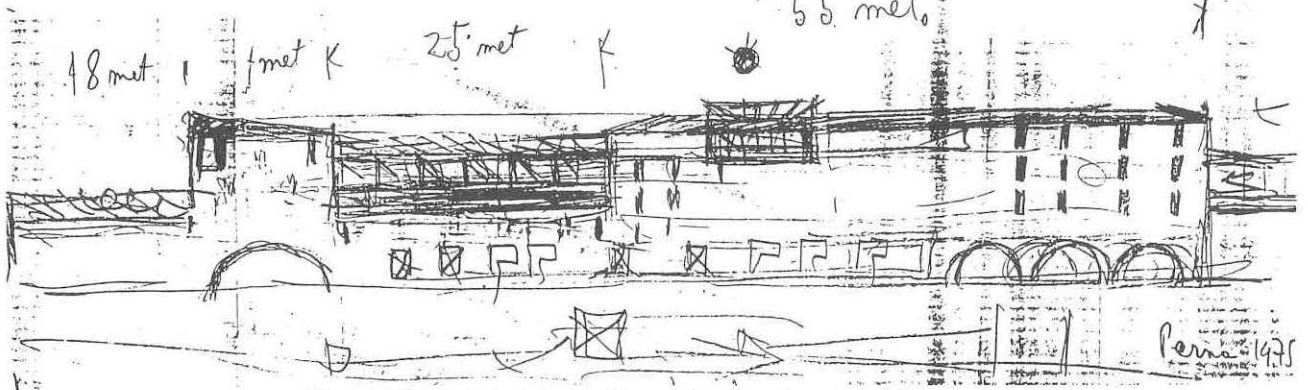
55 met.

18 met.

1 met K

25 met

K

Nevenu blisko. Blisko Nevenu. Neuenljivo. S poštovanjem i hvala mu!

NENAD FABIJANIĆ

“Zelenu granu s tugom žuta voća
u kakvom starom spljetskom perivoju
sanjaram s mirom dok se duša noća i
vlaga snova hvata dušu moju.”

Summary

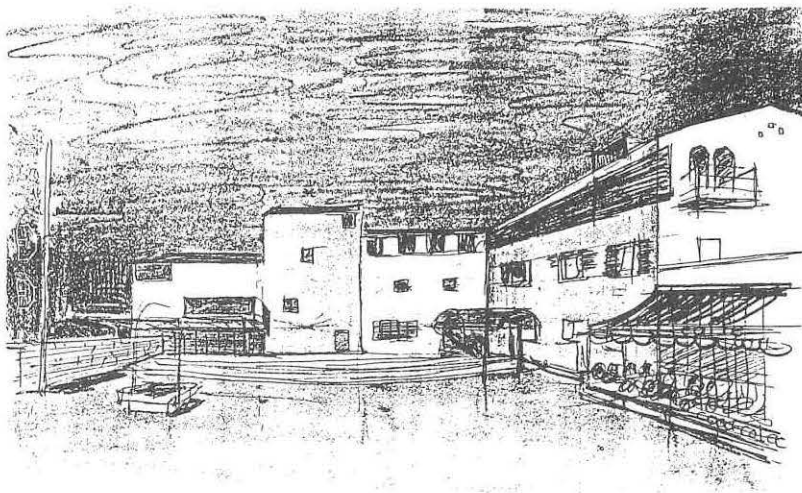
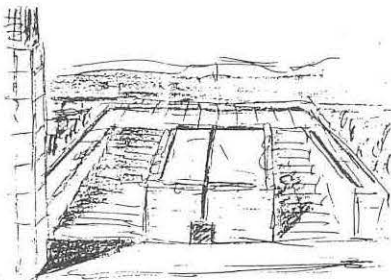
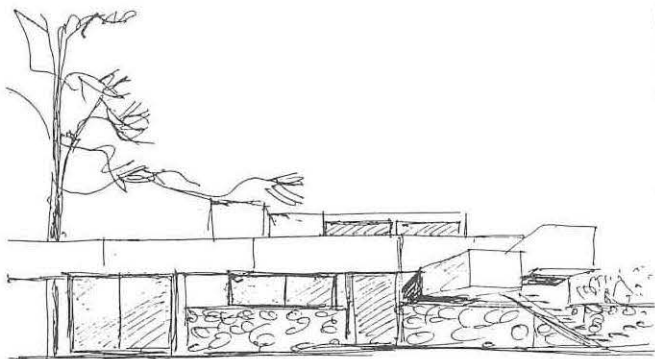
Neven Fabijanić: “In memoriam to Neven Šegvić, my Professor”

Architect Neven Šegvić (1917-1992) was born in Split. He graduated from the Department for Architecture at the Arts Academy in Zagreb in 1941 in the class of professor Drago Ibler. During his studies he worked at the atelier of Master Ivan Meštrović. After the war, he started working as an assistant for architectural composition at the Faculty of Architecture in Zagreb. In 1960 he was elected honorary and in 1972 regular professorship at the same faculty. In 1978 he got the doctor's degree with the thesis “Approach to Architecture”.

Amidst the many distinguished architectural realizations that he either designed, supervised or conceptually conceived are: the Vukovar Avenue in Zagreb, the Peristil in Split and the West Coast, Sorkočević Palace and the “Excelsior” hotel in Dubrovnik, Pelješac, Hvar, Vis, Rijeka, Kumrovec.

As it usually happens from time to time and only with some people, the once provocative and controversial projects of Šegvić have today lived to witness real panegyrics.

A model also for written word, clear and concise, he was the founder and the editor-in-chief of the magazine “Architecture” (1947-1950). He managed to profile the professional publications through numerous texts. Also, he was a moderator and counsellor to recent war editions.

BOZJA ZAPOVIED
NE U OBLASTI DRUGOGA STANJE ZA IŠTETN
DECI ACIVI I
Dokladi informiranja s Univerziteta
Zagreb